

[Pürschel.]

Magt vi har over vor egen Mønt — det saa vi sidst —, og at vi har givet os ud i dette. Men, som sagt, for Rigsdagen var der intet Valg.

Den Tilstand, hvori Verden nu befinder sig, er i mine Øjen en Krigstilstand. Fællesskabet mellem Folkene er trods alle smukke Talemaader atter forringet ved, at man har forladt den fælles Værdimaaler. Indtil denne er genoptaget, eller en ny er fundet, vil der herske alles Kamp mod alle, og i denne Kamp vil Told og Importrestriktioner komme til at spille en fremtrædende Rolle; derom kan ingen Tvivl være.

At England vil gaa over til en Toldpolitik, selv efter at Valutaspørgsmaalets Udvikling har hjulpet noget paa Situationen, fremgaar klart af det Valgmanifest, som er udstedt af de Konservative derovre, hvori Baldwin siger, at han erkender, at Situationen er ændret gennem Nedgangen i Sterlingens Værdi, men denne Nedgang kan ikke være en Erstatning for Toldtariffer, som er omhyggeligt udarbejdet og tilpasset efter den nuværende Situation. Og han siger videre, at denne Politik vil virke ikke blot til en Formindskelse af Indførselen, men ogsaa vil give en Mulighed for at faa de andre Lande til at gøre deres Toldmure lavere.

Derved rører han ved et Ræsonnement, som Gang paa Gang er fremsat fra konservativ Side herhjemme: at vi ønsker Tolden for derigennem at have et Forhandlingsinstrument. Hvis England, hvad der efter min Mening er overvejende Sandsynlighed for, driver ind i en Præferencepolitik, hvad har saa vore hjemlige Frihandelsmænd at byde England i den Situation? De har intet. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal forstod ikke de konservative Teorier paa dette Omraade. Til Gengæld er der en Masse af hans Vælgere, der udmærket godt forstaar dem; hvis det ærede Medlem er i Tvivl derom, behøver han kun at rejse ud i Landet, saa vil han faa det bekræftet.

Hans Meningsfæller i England har ogsaa forstaaet det, om end sent; men at Venstre intet har forstaaet heraf, fremgaar af det Toldlovsforslag, som er fremlagt blandt Kriseforslagene. Jeg kan ikke se rettere end, at det er i Strid med Venstres Program, som siger, at man vil tilstræbe en Nedsættelse af Toldafgifterne, dog saaledes at det ikke skader de bestaaende Erhverv. Der er jo ingen Tvivl om, at Gennemførelsen af et Forslag som dette vilde være ødelæggende for betydelige danske Erhvervsvirksomheder, og

det er ejendommeligt at se dette Forslag paa Baggrund af de Udtalelser, der Gang paa Gang er fremsat fra Venstres Side, i øvrigt ogsaa fra radikal Side, men de Radikale har jo ikke noget Ansvar for dette Forslag —: Vi kan godt tænke os en aktiv Handelspolitik, nota bene med Nedsættelse af Toldsatserne. Men i denne Situation, hvor ingen Statsmand i hele Europa tænker paa et Øjeblik at give noget fra sig uden at faa noget for det, møder Venstre og lægger dette Forslag paa Rigsdagens Bord, et Forslag, der dog maaske kunde bruges til en Forhandling om at vinde noget for det. Men nej, det skal bringes som et Offer paa Frihandelens Alter, hvor der er bragt saa mange og saa dyre Ofre herhjemme.

Den konservative Politik, for hvilken Forstaaelsen Landet over er kraftigt voksende, er ogsaa af en anden Grund nødvendig i den Situation, hvori vi nu er. Naar Kronen er frigjort fra Forbindelsen med Guldet, bliver Landets Betalingsbalance afgørende for Kronens Værdi. Derfor bliver det en Nødvendighed at søge at blive Herre over denne Betalingsbalance, hvis den udvikler sig i ugunstig Retning. Og det kan kun, hvis man ikke skal indføre snærende Baand, gøres ad den Vej, som fra konservativ Side saa ofte er paapeget.

Nu er der ingen Tvivl om, at den Vinding, som England venter sig af det, der er foretaget, beror paa to Ting, for det første paa Nedsættelsen af Valutaens Værdi i Forhold til Udlandet — denne ophæves i stort Omfang ved, at Udlandet følger med i Bevægelsen, og ved, at Udlandet, som Kanada har gjort det, foretager Modforholdsregler; for det andet den indenrigske Virkning. Det er en Slags Saltvandsindsprøjtning til deres Industri derovre, en Nedsækning, der skal give forhøjede Priser og derigennem give Erhvervslivet Mod til at tage fat. Det danske Landbrug er livsinteresseret i, at denne Udvikling finder Sted i England, og at den finder Sted netop paa det Punkt, hvor Demokratiet nødigst ser en Udvikling, nemlig paa Fødevarernes Omraade.

Det er efter min Mening en Misforstaaelse, naar man ser paa en Bevægelse som den, der her sker, at søge at foregøgle sig selv og andre, at det vil være muligt at lede denne Prisstigning, saaledes at den kun finder Sted paa de Omraader, hvor man ønsker det, hvor det er nødvendigt for at fremme de Interesser, som man i særlig Grad har for Øje, medens man kan forbinde den paa andre Omraader.

Det vilde være en Misforstaaelse af Regeringen at gaa ind i en Priskontrol. Jeg